

دفتر ولایتی فاریاب

آموزش حقوق بشری برای زنان محبوس

برای خانم های محبوس، در محبس ولایت فاریاب در مورد حقوق بشری شان مثل: داشتن حق کرامت انسانی، حق حیات، حق دسترسی به آب و غذا، حق دسترسی به تداوی در مقابل امراض، حق سواد آموزی، حق ملاقات با وابسته گان و تجدید تربیت سالم و حق محاکمه عادلانه، طی یک جلسه بدخل محبس زنانه آموزش داده شد. در این جلسه به تعداد 18 تن خانم ها با 3 طفل شان و سه تن از محافظین خانمهای محبوس اشتراک داشتند. با تلاوت کلام ربانی کار جلسه آغاز شد. مسوول حمایت و انکشاف حقوق زنان دفتر ولایتی فاریاب، برای زنان محبوس چنین اظهار نظر کرد: انسانیت انسان، کرامت، عزت و شرافت اش در همه جا قابل احترام است و رعایت حقوق بشری شما برای مسوولین محبس صرف نظر از هر نوع تعلقات و تفاوت جرمی میان شما، یک مکلفیت قانونی محسوب می شود، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و مسوولین دفاتر، در ولایات، همواره از رعایت حقوق محبوسین نظارت میکنند. در قسمت از صحبت ها، قانون محابس را بصورت خلاصه و محتوایی توضیح نموده و خطاب به محبوسین اظهار نمود: در مطابقت با این قانون، شما باید تجدید تربیت شوید و من حیث خانمهای سالم، مفید و قابل قبول به فامیل و جامعه دوباره تقدیم گردید. مسوول حمایت از حقوق زنان بیان نمود، که با در نظر داشت روحیه اعلامیه جهانی و اسلامی حقوق بشر در ماده ۵ سوم قانون محابس چنین تذکار یافته است. «کارکنان محبس و توقیف خانه ها، حارنوالان، قضات و سایر اشخاص که به نحوی از انجا با محبوسین و اشخاصیکه تحت توقیف قرار دارند، مکلف اند حین اجرای وظایف، با محبوسین و اشخاص تحت توقیف، دساتیر اسلامی و حقوق بشر را رعایت نموده، با آنها بدون در نظر داشت قوم، تابعیت، مذهب، دین، نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، موقوف اجتماعی یا سیاسی و سایر ملاحظات تبعیضی، طوری طرفانه برخورد نمایند.» مسوول حمایت از حقوق زنان برای محبوسین اناث گفت: که شما میتوانید، اگر شکایتی در رابطه به عدم رعایت حقوق بشری خویش داشته باشید، با مدیریت محبس در جریان بگذارید. هم چنان میتوانید مشکلات حقوق بشری خود را بصورت شفاهی یا کتبی برای مسوولین دفتر ولایتی حقوق بشر فاریاب بازگو نمائید، تا در تفاهم با مسوولین محبس یا ارگانهای عدلی و قضایی در رفع آن تفاهم صورت گیرد. در پایان جلسه، یکتن از خانمها..... گفت: اینجانب به جرم فعل نا مشروع جنسی از تاریخ 5-1-1385 از طرف محکمه ابتدائیه به ده سال حبس محکوم گردیدم، اما در بازنگری به محکمه استئناف به تاریخ 25-4-1387 با تخفیف جزا به مدت 6 سال حکم مجدد در مورد ام صادر گردید. دوسیه نسبتی ام در طی همین مدت از مقام محترم ستره محکمه تائید و قطعیت نافته و به ولایت فاریاب ارسال نگردیده و طی پنج سال از فرامین متعدد مقام محترم ریاست جمهوری اسلامی افغانستان نتوانستم مستفد شوم. هم چنین خانم محبوس بایک افسردگی روحی گفت: بهمین جرمی که من متهم شدم، خانمهای دیگری نیز متهم بودند، که در قسمت تاءمین عدالت و تطبیق قانون اهمال کاری صورت گرفت و بعد از مدتی از توقیف، تحت بهانه های متعدد رها گردیدند، که رواداشتن تبعیض در تطبیق قانون اعتماد و باورم را به رعایت عدالت کم رنگ ساخته است. خانم محبوس از کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در قسمت نهایی شدن دوسیه اش از مقام محترم ستره محکمه طالب مساعدت شد که عندالموقع شکایت اش به آمریت نظارت و بررسی دفتر ولایتی فاریاب تسلیم داده شد، تا از طریق مراجع قانونی داخل اقدام گردند. چیزی دیگری که باید به آن از عان کرد، محبس زنانه ولایت فاریاب از طریق PRT به استندرد بین المللی اعمار گردیده که با داشتن برق 24 ساعته، تشناب های عصری، موجودیت آب گرم و سرد و آموزش سواد آموزی و کار و حرفه هیچ مشکلی

ندارد، و محبوسین انات فضای محبس را مطابق میل خویش نهایت انسانی توصیف میکنند
فرخ لقاء اونچی زاده

